

[Ministeren for Grønland.]

sempelvis kanaliseres ind i social forsorg af den ene eller den anden karakter. Jeg har i hvert fald ikke i sinde at fremsætte forslag om en ændring af disse forhold, måske snarere tværtimod, idet jeg føler, at der måske var en baggrund for en forhøjelse af disse priser igennem en forhøjelse af afgiften på spiritus, vin og øl og andre nydelsesmidler.

Må jeg så sige til hr. Lars Emil Johansen, at vedrørende hele spørgsmålet om honorarer og om, hvorledes Grønlandsministerens stilling skal være over for landsrådets fastsættelse af sådanne bestemmelser, har vi jo i dansk administration haft den tradition, at indenrigsministeren var den, der angav, på hvilken vilkår og inden for hvilke rammer man på de kommunale områder — det gælder også amtskommunerne, efter at de har fået folkevalgt formand — fastsætter disse vederlag.

Vi har i lovforslaget fraveget dette på et enkelt punkt, og jeg vil da gerne drøfte det også på de andre punkter, men jeg vil gerne afvise, at der er tale om et formynderi. Der er vel tale om, at ministeren for Grønland såvel som indenrigsministeren i Danmark har et vist indseende med, på hvilken måde man tilrettelægger de vederlagsordninger, der findes for politisk arbejde. For der er jo tale om politisk arbejde, der er jo ikke tale om administration.

Jeg synes nok, at der har været en berettigelse, og jeg synes også, der er en berettigelse i de ordninger, der har været kendt, og jeg synes ikke, hr. Lars Emil Johansen skulle kalde dette for en slags formynderi.

Hr. Lars Emil Johansen henviser til, at vi ikke i lovforslaget har optaget det ønske om en rådmandsordning, som landsrådet har fremsat over for os. Det skyldes, at vi har fundet det rimeligt at fremlægge dette forslag så betids, at de bestemmelser, bl. a. om bygderåd, som har med det kommende valg at gøre, havde en rimelig mulighed for at blive vedtaget, så vi kunne få dem i kraft ved det valg, der nu forestår, og at vi, som det er hr. Lars Emil Johansen bekendt, i et brev fra ministeriet har spurgt Grønlands landsråd nærmere ud om de begrundelser, man måtte have for en sådan rådmandsordning, og om, hvordan man i øvrigt tænkte sig den etableret.

Landsrådet besluttede, så vidt jeg er

orienteret, på sin efterårssamling at lade hjemmestyreudvalget besvare disse spørgsmål, og det har hjemmestyreudvalget nu gjort i et brev til mig af 30. november. Jeg anser det for rimeligt og hensigtsmæssigt, at denne korrespondance tilgår udvalget, således at man kan se, hvad der har været landsrådets intention, og hvad det er, vi har spurgt landsrådet om i denne henseende. Så kan vi i øvrigt tage hele spørgsmålet op om, hvorvidt en rådmandsordning er hensigtsmæssig i Grønland i dette øjeblik.

Jeg vil gerne afvise, at der fra ministeriet har været tale om en afvisning af tanken. Det har der ikke. Det, vi har følt, har været, at vi bør undersøge dette nøjere. Jeg vil gerne gøre hr. Lars Emil Johansen opmærksom på, at vi her er inde på spørgsmålet, for at sige det lidt højtideligt, om landsrådets forfatning, og det mener jeg ikke er noget, man sådan lige bare gør i et ændringsforslag til en lov. Det kræver i hvert fald en grundig gennemtygning af spørgsmålet. Det er naturligvis hensigtsmæssigt, at der i offentlig administration er en vis sammenhæng mellem denne administrations opbygning, denne administrations karakter og den politiske styring af denne administration.

Alt dette synes jeg bestemt det er interessant og i orden at diskutere, men jeg vil ikke gerne have, at hr. Lars Emil Johansen opfatter det som en afvisning fra min side, når det ikke er taget med. Jeg mener, at dette spørgsmål bestemt er værdigt at diskutere, men jeg mente ikke, det var muligt på det grundlag, der da forelå, at tage disse bestemmelser ind i det lovforslag, der nu ligger.

Vedrørende mit almindelige syn på det, hr. Lars Emil Johansen kaldte ministeriets formynderi over for Grønland, vil jeg godt henvise til de ting, jeg har givet udtryk for mange gange fra denne talerstol og også igennem den betænkning om byrde- og opgavefordeling, der ligger.

Det er bestemt min opfattelse, at ministeriets indsigt med grønlandske anliggender skal afdæmpes, og at grønlandske myndigheder skal have større mulighed for styring og kontrol med deres egne sager. Der skal ikke være nogen tvivl om, at det er mit hovedsigte. Skal jeg føje noget „men“ til, skal det bare være, at dette skal ske i en vis takt, og det har jeg også forstået at lands-